

BIBLICKÉ ÚKOLY

1976

Ústřední rada církve adventistů s. d.

Praha 2 - Vinohrady

Londýnská 30

BIBLICKÉ ÚKOLY

I. čtvrtletí 1976

BOŽÍ VLASTNOSTI

ÚVOD

Bůh mluví k lidem prostřednictvím přírody nebo prostřednictvím proroků a dalším způsobem. Tak získali lidé poznání o Bohu, ačkoli ho ve skutečnosti osobně neviděli. Člověk může vidět Boží projevy v přírodě anebo poznávat jeho mocný zásah v kritické situaci, jindy může slyšet jeho slova z úst proroka nebo sledovat symboly, které představují vykoupení synů Božích. Co víc bychom ještě chtěli? Člověk by ještě rád viděl sa-

mého Boha. Příroda, poškrvněná hříchem, přináší pouze částečné svědectví o Bohu; slova mají různý význam a smysl, proto nemusí být vždy chápána správně.

Pán Bůh sestoupil na zem v osobě Ježíše Nazaretského. Lidé se mohli prostřednictvím viditelného Ježíše seznámit s povahou neviditelného Otce. Sestra Whiteová napsala: „Ježíš představoval v každé, i v sebemenší podrobnosti Otce.“

Celý Ježíšův život — jeho učení, zázraky, příhody a osobní zkušenosti — představuje světu Boží charakter.

Pán Ježíš obrazem Otce

Zákl. verš: Jan 14,9

1. Ježíš zjevuje Otce. Jan 14,9

Kristus zdůrazňoval skutečnost, že mohou vidět Otce pouze vírou. Nikdo z lidí nemůže vidět Boží osobnost. Jedině Kristus může lidem představit Otce.

Co mluví apoštol Jan v úvodu svého evangelia o vztahu mezi Bohem a Pánem Ježíšem? Jan 1,1—3.14

Jak odpovídá Slovo, které se stalo tělem, starozákonnímu proroctví, které cituje evangelista Matouš? Mat 1,23. Viz Iz 7,14.

Jak se zjevil neviditelný Bůh člověku? Jan 1,18

2. Pán Ježíš činí skutky Otcovy. Jan 5,30

Kristus byl tak oproštěn od prosazování své vůle, že sám nic neplánoval. Přijímal Boží plány za své, a Otec ho s nimi na každý den seznamoval. Tak máme být i my závislí na Bohu, aby náš život byl projevem jeho vůle.

Jaké je mé osobní stanovisko k Boží vůli projevené v bibli?

Nechceme-li jednat ukvapeně nebo ctižádostivě, musí být naše srdce v souladu s Ježíšem Kristem. Nemůžeme důvěřovat jen vlastní moudrosti. Člověk je tvor nestálý, příliš sebevědomý, pyšný a sobecký. Pracovníci, kteří konají dílo Boží, musí důvěřovat cele Pánu.

3. Pán Ježíš svá slova přijímal od Otce

Odkud čerpal Ježíš svá slova? Jan 12, 49

Pán Ježíš dostával pro každou příležitost vhodná slova

skrze Ducha svatého. Pán Bůh by právě tak rád vedl tebe i mne ve veškeré naší činnosti. Andělé čekají, aby mohli s námi spolupracovat na záchraně našich bližních.

Povšimněme si, jak Pán Ježíš dokázal pod vedením Ducha svatého použít vhodná slova i v nesnadných situacích. Mat. 21,23—27

4. Pán Ježíš plnil vůli svého Otce. Jan 6,38

Vidíme-li, jak byl Ježíš dokonale poddán svému Otci, máme jistotu, že vše, co Pán Ježíš pro nás koná, pochází od milujícího Boha.

Od koho čekali Ježíšovi současníci slávu a přízeň?
Jan 5,44

Kterými slovy žalmu se řídil Pán Ježíš? Ž 40,9

Jediným zákonem jeho života byla Otcova vůle: Když byl jako chlapec v chrámě, řekl Marii: „Zdaž jste nevěděli, že musím býti v těch věcech, kteréž jsou Otce mého?“ Luk 2,49

Jaké zaslíbení je dáno nám, budeme-li plnit vůli Otce?
Jan 12,26

5. Pán Ježíš se odvolával na Písmo. Mat 4,4.7.10

Co museli Židé přiznat Pánu Ježíši? Jan 7,15

Když se Pán Ježíš střetl s pokušitelem, posuzoval jeho slova jediné podle Písma svatého. Když nepřítel spasení přišel na poušti za Kristem, Spasitel ho poznal podle jeho slov.

V jaké souvislosti jsou tři základní pokušení, jež uvádí apoštol Jan, s pokušením Pána Ježíše? 1 Jana 2,16

Duch svatý, který se projevuje v Písmu, nás vychovává. Z každé jeho stránky září nové, vzácné světlo.

6. Smysl Ježíšova života. Jan 14,10

Když Pán Ježíš činil zázraky, mělo to vždy svůj smysl.

Dokázal tím nejen, že má mocnou sílu, ale že vykonal čin svého Otce. Když Pán Ježíš přinášel naučení pravdy, prohlašoval, že to jsou slova Otcova. Celý jeho život svědčil o tom, jaký je Bůh. Jedině tehdy, poznáme-li Krista, můžeme poznat Boha.

Kristus zjevil charakter Otce. Byl tak dokonale spjat s Bohem, že ten, kdo viděl Syna, jako by viděl Otce.

2. úkol — dne 10. ledna 1976

Boží zájem o člověka

Zákl. verš: Luk 19,10

V tomto úkole je hříšný člověk znázorněn symbolem ztraceného peníze, ztracené ovce a marnotratného syna. Pán Ježíš, dobrý Pastýř, vyšel hledat ztracené. Proč dal Otec svého Syna. Skutečnost, že Syn hledá ztracené, svědčí o lásce Otce i Syna. Tak jako se pastýř raduje, když najde ztracenou ovci, raduje se i Bůh ze záchrany svého stvoření.

1. Ztracený peníz. Luk 15,8

Ztraceným penízem jsou znázorněni ti, kteří se nacházejí v hříchu. Jsou odcizeni od Boha, ale nevědí o tom. V tomto podobenství nás Kristus učí, že Bůh je soucitný k hříšníkům a vyhledává je, aby se k němu vrátili.

Co udělala žena, když našla ztracený peníz? Luk 15,9

Jak se chová Bůh k hříšníkovi, který činí pokání, opustí své hříšné cesty a navrátí se k němu? v.7

2. Ztracená ovce. Luk 15,3.4

Co činí pastýř, když nalezne svou ovci? v.5—7

Tak jako pastýř miluje své ovce a nemá klidu, chybí-li třeba jen jediná, miluje i Bůh v nekonečně větší míře každou ztracenou duši.

3. Dobrý pastýř. Jan 10, 14.15.17

Bible nám zjevuje Krista jako dobrého pastýře, který neúnavně hledá ztracené ovce. Pán Ježíš je představen jako něžný a starostlivý pastýř, který bdí nad svými ovce-mi a má o ně zájem, je obětavý a nezištný a vždy hotov pomoci a který hledá zbloudilé.

Kdo je dveřmi do ovčince? Jan 10,9

Tento pastýř byl ochoten nasadit svůj život, aby mě našel.

4. Ztracený syn. Luk 15,11—13

Co učinil otec pro svého syna, když se vrátil? v. 22—24

„Přišel sám k sobě.“ Toto rčení bychom mohli přeložit takto: „Když si uvědomil, jak byl pošetilý.“

Bůh touží ve své lásce po člověku, který od něj dobrovolně odešel a uplatní všechny vlivy, aby ho přivedl zpět. Marnotratný syn byl na tom velmi uboze, ale povzbudil se jistotou otcovy lásky. Tato láska ho přitahovala domů. Tak vede jistota o Boží lásce hříšníka k tomu, aby se vrátil k Bohu. „Dobrotivost Boží vede tě ku pokání.“ (Řím 2,4) Každý hříšník je obklopen Božím milosrdenstvím a jeho soucitnou láskou.

5. Jiné ovce. Jan 10,16

Když Pán Ježíš řekl, že má ještě jiné ovce, myslel na pohany. Po jeho smrti a zmrtvýchvstání rozšířilo se evangelium mezi pohany. Boží církev dnes se skládá většinou z členů, kteří nepocházejí ze Židů.

Může něco oddělit Boží věrné následovníky od Boha?
Řím 8,35—39

Před příchodem Pána Ježíše se ještě jiné ovce budou moci rozhodnout.

6. Otec dal Syna na smrt za člověka. Jan 3,16

Co nastává v nebesích, když se hříšník vrátí? Luk 15,7

Kdo ocení hodnotu lidské duše? Chceš-li poznat její hodnotu, jdi do Getsemane a bdi s Kristem několik hodin úzkosti, kdy se jeho pot podobal velkým kapkám krve. Pohled na Spasitele, přibitého na kříž. Slyš jeho volání: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ (Mar 15,34) Pohled na zraněnou hlavu a na proboděný bok. Uvědom si, že Kristus dal vše. U kříže si uvědom, že Kristus by byl položil svůj život i za jediného hříšníka. A to ti na poví, jakou cenu má lidská duše.

3. úkol — dne 17. ledna 1976

Bůh odpouští ochotně

Zákl. verš: Iz 1,18

Bůh slibuje prostřednictvím proroka hojné odpuštění. Tím zjevuje svůj úmysl s hříšným člověkem. Adam a Eva se odvrátili od Boží vůle. Jejich potomci šli za nimi jako přestupníci. Nebeské bytosti čekaly s nesmírným zájmem, že Hospodin potrestá obyvatele země. Ale místo aby Bůh zničil svět, poslal svého Syna, aby jej spasil.

Ježíš přišel a odpustil těm hříšníkům, kteří činili pokání. Jeho učení zdůrazňuje odpuštění. Sám odpouštěl těm,

kteří mu ubližovali. Tak učil i dokazoval, že Otec odpouští lidem, činí-li pokání.

1. Ochrnutý. Luk 5,18—20

Pán Ježíš rád odpouštěl hříchy. Lidé měli poznat, že k tomu má moc. Proto učinil tento zázrak.

Nemocný ztratil veškerou naději na uzdravení. Jeho nemoc byla následkem hříšného života a výčitky svědomí zhoršovaly jeho utrpení.

Ochrnutý člověk byl úplně bezmocný, a protože nikde neviděl naději na pomoc, propadl zoufalství. Potom se dověděl o předivných skutcích Ježíše Krista. Slyšel, jak byli uzdraveni právě tak hříšní a bezmocní lidé jako on. Ale jakmile si uvědomil, proč té nemoci propadl, ztratil naději. Obával se, že tak velký lékař ho nesnese ve své přítomnosti.

Jakou vlastnost však měli přátelé nemocného, takže ho Ježíš mohl uzdravit? Mar 2,5

2. Římští vojáci u kříže. Luk 23,33.34

Pán Ježíš nesoustředil své myšlenky na sebe ani ve chvílích velkého utrpení, kdy hřeby rozrázely jeho tělo. Měl na mysli zájmy ostatních lidí. Prosil Otce, aby jim odpustil. Něco takového se vymyká obvyklé lidské přirozenosti.

Podle jaké úrovně činí Bůh lidi zodpovědné za poznání pravdy? Luk 12,47.48

Kristova modlitba za nepřátele se vztahovala na celý svět. Všichni lidé jsou vinni tím, že došlo k ukřižování Syna Božího. Přesto všichni mohou získat odpuštění zdarma.

3. Lotr na kříži. Luk 23,39—43

Pán Ježíš ujistil prosícího lotra o tom, že s ním bude v ráji. Tím mu slíbil dokonalé odpuštění. Hříšná minulost

zločince byla v okamžiku vymazána. Bůh jej uznal za spravedlivého, ospravedlnil ho. Byl dokonalý v Božích očích právě tak, jako novorezně, které je členem Božího království. Lotr změnil svůj vztah k Bohu a k Boží vůli, jeho vzpoura se proměnila v ochotnou poslušnost.

Kterou Boží myšlenku nám připomíná Ježíšova odpověď lotrovi na kříži? Jan 6,37

4. Žena hříšnice. Luk 7,36—50

Co prohlásil Pán Ježíš o hříšících této ženy? Luk 7,47.48

Bůh odpustil Marii ochotně všechny hříchy, protože litovala. Marie nechápala plný dosah svého projevu lásky. Neuměla odpovědět svým žalobcům. Jednala prostě podle toho, jak ji Duch svatý vedl.

Případ Marie se jevil lidským zrakům jako beznadějný, ale Kristus v ní viděl dobré schopnosti. Viděl její lepší povahové rysy. Plán vykoupení dává lidem velké možnosti, a tyto možnosti se uplatnily u Marie. Stala se z Boží milosti následovníkem Ježíše. Hříšná žena získala úzké společenství se Spasitelem.

5. Marnotratný syn. Luk 15,21.22

Marnotratný syn činil pokání. Uznal své hříchy i to, že není hoden nazývat se dále synem svého Otce. Otec, představující Boha, mu na základě toho cele odpustil. Komu Kristus odpouští, tomu dává nejdříve ducha pokání.

Otec ho něžně políbil, a pak mu vrátil vše, co dokazovalo, že je jeho synem. Pouze otec mu umožnil, aby byl oblečen tak, jak se slušelo na členy jeho rodiny.

K čemu přirovnal otec návrat ztraceného syna? Luk 15,24

Ožil teprve potom, když přijal znovu otcovu lásku. Když jako hříšníci přijmeme Ježíše za svého Spasitele, také ožijeme.

6. Odponšitět sedmdesátkrát sedmkrát. Mat 18,21.22

Rabíni tvrdili, že stačí odpustit třikrát. Petr chtěl být velkomyslný a navrhoval sedmkrát. Pán Ježíš Petra opravil na sedmdesátkrát sedmkrát. Tím chtěl Pán Ježíš říci, že odpuštění nelze omezovat. Bůh ochotně a rád odpouští hříšníkům a vítá je, kdykoli se vrátí.

Bůh nemá prvořadý zájem o minulost. Ježíšova krev shlazuje veškeré poklesky a hříchy minulosti. Bohu však záleží nesmírně na tom, jaké je naše dnešní stanovisko k němu a k jeho plánu.

Jaký bude důsledek toho, když se navrátíme k Pánu?
Iz 55,7

I my jsme odešli od Boha. Bůh stále čeká, že změníme své srdce, aby nás přijmul ochotně zpět.

4. úkol — dne 24. ledna 1976

Bůh nenávidí hřích

Zákl. verš: Řím 6,23

Hřích znamená nevěru vůči Bohu. Jakmile hřešíme, věnujeme svou náklonnost někomu jinému nebo sobě, ale ne Bohu. To má svůj počátek v nebesích. Lucifer, světloňoš a pomazaný cherub od trůnu Božího, přestal být Bohu věrný. Svedl i jiné anděly, kteří se k němu připojili a získal si jejich náklonnost, takže mu věnovali více úcty než Bohu.

Po stvoření Adama a Evy přenesl satan hřích na tuto zemi. Pán Ježíš přišel na tuto zemi, aby odhalil Boží vztah k hřichu. Dar Ježíše Krista zjevuje Otcovo srdce.

Svědčí o tom, že Bůh má s námi „myšlenky o pokoji a ne o trápení“ (Jer 29,11).

1. Ježíš odsoudil hřích. Řím 8,3

Pán Ježíš chtěl svým životem i smrtí dokázat, že hřích představuje nesprávný způsob života a že člověk může nad hříchem zvítězit. Zlořečenství hříchu může být vyváženo jediné cenou kříže. Pán Ježíš bral v úvahu tuto skutečnost a obětoval ochotně vlastní život.

Andělé a nepadlé světy poznaly teprve při smrti Ježíše Krista cele satanův charakter. Arcisvůdce se uměl tak mistrně přetvařovat, že ani svaté bytosti nechápaly jeho zásady a nepoznaly jeho odbojné úmysly.

Důležité je, abychom posuzovali hřích Kristovýmá očima.

Smrt bezúhonného Božského Syna svědčí o tom, „že odplata za hřích je smrt“, že každé přestoupení Božského zákona musí být spravedlivě potrestáno. Bezúhonný Kristus se stal hříchem na místě člověka. Nesl tíhu přestoupení i odloučenost od Otce, až mu puklo srdce a zemřel. Přinesl tuto velkou oběť proto, aby hříšníci mohli být vykoupeni. Člověk nemůže být jiným způsobem zproštěn trestu za hřích.

2. Ježíš odhalil hřích. Mat 23,27.28

Pán Ježíš nesmlouvavě odhalil a odsoudil hřích, páchaný pod rouškou svatosti. Stavěl se vždy proti hříchu, ale neodsuzoval jej vždy tak, jak to učinil u Matouše 23. kap.

Pán Ježíš nenáviděl pouze jednu věc na světě, a to hřích. Kdykoli byl svědkem nějaké špatnosti, nedokázal zakrýt své rozhořčení. Tento rozdíl byl velmi nápadný ve srovnání s formalisty, jejichž svaté vzezření skrývalo lásku ke hříchu. Ježíšův charakter měl na mysli pouze Boží čest a slávu. Jelikož Ježíšův život odsuzoval špatnost, měl své nepřátele všude. Lidé si dělali posměšky z jeho nezišt-

nosti a zásadnosti a jeho trpělivost a laskavost považovali za zbabělost.

Spravedlivé rozhořčení nemá nic společného se vzplanutím hněvu.

3. Hřích odděluje od Boha Mat 27,46

Ježíš věděl, že hřích nemůže obstát v přítomnosti jeho Otce a měl pocit, že břímě hřichu světa ho navždy od Otce odloučí. Kalich Syna Božího byl tak hořký a srdce mu puklo proto, že si uvědomoval tíhu hřichu a Otcův hněv, který snášel na místě člověka.

V čem se podobala Ježíšova zkušenost na kříži zkušenosti lidu Judského? V čem se lišila? Iz 59,2

Dovedeme správně odhadnout zlé následky hřichu? Víme, že hřích nás na věky zaručeně odloučí od Boha, pokud se ho nezbavíme? Přísl 8,36

4. Ježíš vítězí nad pokušitelem. Mat 4,2—4

Utrpení Pána Ježíše dostoupilo vrcholu. Pokračování v postu by bylo osudné, ale i za těchto okolností odmítl satanův návrh. Kristus kvůli člověku zvítězil v nejtěžší zkoušce. Dokázal v našem zájmu ovládat se, podstoupil pocit hladu, hraničícího se smrtí.

Tím, že Pán Ježíš dal přednost smrti před hříchem, dokázal, jak smýšlí nebeský Otec o hřichu. Člověka nemůže na světě potkat nic horšího, než dobrovolné sloužení hřichu.

První velké pokušení našeho Spasitele obsahuje mnoho naučení. Ale nejdůležitější je, abychom dokázali ovládat chutě a žádosti.

5. Odstranit hřích. Jan 1,29

Pán Ježíš přišel na naši zemi, aby odloučil člověka od hřichu. Věděl, že nebude-li člověk zbaven hřichu, pak

v něm zahyne. Hříšník, který není očištěn od hříchu a přioděn Ježíšovou spravedlností, zahyne v Boží přítomnosti. Plán vykoupení počítá s tím, že budeme dokonale vytrženi z moci nepřítele spasení. Kristus vždy oddělí upřímnou duši od hříchu. Přišel zmařit skutky ďablovy a postaral se o to, aby každá kající duše získala Ducha svatého a nemusela hřešit.

Kterého posledního nepřítele zničí Pán Ježíš? 1 Kor 15,26

Co praví Pán ve Starém zákoně o těch, kteří jej nenávidí? Přísl 8,36

Sami nemáme sílu vymanit se z moci původce hříchu. Ale toužíme-li být oprostěni od hříchu a v tísní prosíme o sílu, které se nám nedostává, získáváme božskou moc Ducha svatého a v ní dokážeme plnit vůli Boží.

6. Jdi, a nehřeš více!

Co vyplývá z poslední části napomenutí, které Pán Ježíš dal cizoložné ženě? Jan 8,11

Bůh si přeje, aby ti, kteří přijali Ježíše a znovuzrodili se, přestali hřešit.

Výmluvy vedou k hříchu, ale hřích nelze omluvit. Každé kající věřící dítě Boží může mít posvátný charakter a Kristův způsob života.

Proč přišel Pán Ježíš na tuto zemi? Mat 1,21

Věříš, že Kristus za tebe platí cenu přestoupení? Ale nečiní tak proto, abys mohl pokračovat v hříchu, nýbrž abys byl zbaven svých hříchů.

Kterou křesťanskou vlastnost zdůrazňoval Pán Ježíš často ve svém učení? Jan 1,7

Bůh slyší naše volání

Zákl. verš: Mat 7,7.8

Když byl Pán Ježíš na zemi, vyslyšel prosby těch, kteří hledali jeho pomoc. Není zaznamenán ani jeden případ, že by někoho odmítl. Tento postoj k lidem odrážel způsob, jakým Otec jedná s těmi, kteří ho upřímně o něco prosí.

Každá upřímná žádost proniká do Božího ucha i srdce. Ačkoli je náš Bůh vládcem nekonečného vesmíru, je tak velký, že dokáže slyšet i slabou prosbu člověka.

Pán Ježíš vidí svou věrnou církev na zemi, jejímž největším přáním je spolupracovat s ním v úžasném díle zachraňování duší. Slyší její pokorné a mocné modlitby a neodřekne prosbám za záchranu člověka.

1. Setník Mat 8,5—7

Setník vyjádřil víru, že Ježíš ho může uzdravit. Pán Ježíš mu také okamžitě vyhověl a řekl, že tak učiní.

Setník měl tak velkou víru, že byl přesvědčen o tom, že Mistr se ani nemusí jít podívat domů na jeho služebníka. Představoval si Ježíše jako muže s velkou autoritou, který dokáže uzdravit jediným slovem.

Jak odměnil Pán setníkovu neochvějnou víru v jeho moc i ochotu? Mat 8,13

2. Prosba malomocného. Luk 5,12

Malomocný nepochyboval o tom, že Ježíš ho může zbavit jeho strašné choroby, ale nevěděl, bude-li Mistr ochoten snížít se k jeho ubohosti a uzdravit ho. Jako malo-

mocný byl lidským vyvrhelem a všichni se mu vyhýbali ze strachu před smrtelnou infekcí. Židé považovali malomocného prakticky za mrtvého. Proto se tento muž obával přijít se svou prosbou k Mistrovi. Přesto si dodal odvahy a Spasitele oslovil.

K jaké změně došlo, když Pán Ježíš vložil svoji ruku na malomocného? v. 13

V čem se podobáme malomocnému? Nezapomeňme si připomínat verš Žid 7,25.

3. Kananejská žena. Mat 15,22

Tato žena slyšela o prorokovi, který prý uzdravuje všechny druhy nemoci. Jakmile slyšela o jeho moci, poskočilo jí srdce nadějí. V mateřské lásce se rozhodla, že mu předloží případ své dcery. Pevně si umínila, že přednese své soužení Pánu Ježíši. Musí její dítě uzdravit. Hledala pomoc u pohanských bohů, ale marně. Někdy jí napadaly pochybné myšlenky: Jak mi může tento židovský učitel pomoci? Ale slyšela, že uzdravuje všechny nemoci bez ohledu na to, prosí-li ho o pomoc bohatí nebo chudí. Řekla si, že použije této jediné naděje.

Jak se chovali učedníci v jejímu přání? v.23

Jak se zachoval Pán Ježíš? v.28

4. Neodbytná vdova. Luk 18,2—5

Proč se soudce posléze rozhodl, že se ujme případu vdovy a vymůže jí spravedlnost? v.5

Pán Ježíš v tomto podobenství poukazuje na opak Božího charakteru. Poukazuje na jasný rozdíl mezi nespravedlivým soudcem a mezi Bohem. Soudce vyhověl ženině přání pouze ze sobectví, aby měl od ní pokoj. Neměl s ní vůbec soucit, a její bída ho nezajímala. Jak odlišné je Boží chování k těm, kteří se k němu obracejí! Má nesmírný soucit s potřebnými a stísněnými. Vyslýchá rád jejich volání.

5. Petrovo volání o pomoc. Mat 14,29.30

Jak se zachoval Pán Ježíš k Petrově zoufalé prosbě? v.31
Petrovi hrozilo nebezpečí, že pro svou pýchu a domýšlivost zahyne z rozbouřených vodách. Když Petr chodil po vodě, zatímco jeho přátelé zůstali v loďce, přestal se dívat na Ježíše a cítil blahé uspokojení nad tím, co dokázal. Vtom začal tonout. Uvědomil si příliš pozdě, že chůze po vodě nebyla jeho zásluhou, že mu to umožnil jedině Ježíš. Rychle se vzpamatoval a zvolal zoufale, aby mu Ježíš pomohl; a Mistr ho okamžitě zachránil.

6. Bůh nás miluje. Jan 16,26.27

Otec nás miloval a miluje. Nemiluje nás proto, že Bůh Syn neboli Ježíš nás miloval a dal svůj život za nás. Napopak. Otec byl ochoten dát svého Syna za naše vykoupení, poněvadž nás miluje; viz Jan 3,16. Proto slyší Bůh Otec právě tak ochotně volání upřímných lidí a jde jim na pomoc, jako Pán Ježíš.

Je Boží láska k lidem závislá na tom, jaké činí pokání a jak přijmou Boží plán? Řím 5,8

Pán Ježíš byl ztělesněním Boží lásky. Přišel volat a spasit hříšné. Luk 5,32. Miloval hříšníky a přišel je zachránit a vysvobodit z jejich hříchů.

6. úkol — dne 7. února 1976

Bůh má zájem o každého jedince

Zákl. verš: Luk 12,7

Velmi často nemáme čas na jednotlivce. Jednáme se skupinou lidí, s celou třídou anebo ve výborech a schůzích,

ale zanedbáváme soukromý pohovor s lidmi. Pán Ježíš si udělal čas na osobní rozmluvu s jednotlivci. Jedná s námi dosud jako s jedinci a má zájem o naše osobní problémy.

Čtenář získá z evangelíí dojem, že Pán Ježíš věnoval více času rozmluvě s jednotlivými lidmi, než kázání velkým zástupům. V díle uzdravování se zabýval výhradně jednotlivci. Za svého života věnoval více času uzdravování nemocných než kázání.

Kristovo dílo se skládalo povětšinou z osobních rozhovorů. Velmi si vážil chvíle, kdy mluvil k jedinému posluchači. Slova, která slyšel jednatel, se pak donesla tisícům.

Z toho, jaký měl Pán Ježíš zájem o jednotlivce za svého pozemského života, vidíme, jaký zájem má Otec nebeský o každého z nás. Ví o každém, jak se jmenuje. Má o něj takovou starost, jako by na světě nebylo jiného člověka, za kterého dal svého milovaného Syna.

1. Nikodémova noční návštěva. Jan 3,1—3; 4—21

Nikodém měl velké nadání, byl velmi vzdělaný a byl váženým členem Sanhedrinu, nejvyšší židovské rady. Tohoto bohatého, učeného a slavného muže velmi zaujalo učení učitele z Nazareta, který školy neměl. Nikodém očekával jako jeho současníci na zaslíbeného Mesiáše, který měl vysvobodit lid z římského útlaku. Jakmile sledoval Ježíšovo působení ve světle proroctví o Mesiáši, měl dojem, že v něm poznal zaslíbeného Vykupitele.

Co se stalo se semenem, které Pán Ježíš oné noci vložil do Nikodémova srdce? Jan 7,45—52

2. U studnice v Sichar. Jan 4,5—7

Pán Ježíš toužil po tom, aby získal zájem této ženy. Byla to sice Samaritánka a hříšnice, ale Spasitel věděl, že je přístupná pravdě. Pravda pronikla její zdánlivou lhostej-

ností a zapůsobila na její srdce. Pán Ježíš s ní mluvil tak horlivě, že to způsobilo změnu jejího povrchního chování.

K čemu se přiznala, když Spasitel odhalil taje jejího hříšného života? Jan 4,19

Co učinila žena, když jí Pán Ježíš řekl, že je očekávaným Mesiášem? Jaký užitek přinesla osobní práce s osamělou ženou? v.28—39

Musíme být ochotni přinášet to nejlepší poselství jezdinců a nečekat na více posluchačů.

3. Pán Ježíš se modlil za Petra. Luk 22,31.32

Pánu Ježíši velmi záleželo na Petrově spasení. Předpověděl též, že se jednou obrátí cele.

Podle Marka 16,1 se Pán Ježíš po vzkříšení ukázal Marii Magdaléně a Marii, matce Ježíšově. Jak projevil znovu osobní zájem o Petra? Mar 16,7

Pán Ježíš věděl, že Petr potřebuje po tom, co ho zapřel, zvláštní probuzení. Proto mu poslal zvláštní poselství a ukázal se mu také dříve, než ostatním učedníkům. Luk 24,34

Andělé řekli: „Povězte učedníkům jeho a Petrovi.“ Petr byl po smrti Ježíše Krista sklíčen výčitkami svědomí. Viděl stále okamžik, jak Pána hanebně zapřel a jak se Spasitel na něj s láskou a s úzkostí zahleděl. Trpěl ze všech učedníků nejvíce. Proto se mu dostalo ujištění, že Pán přijal jeho pokání a že mu odpustil jeho hříchy.

4. Pán Ježíš pečuje o svou matku. Jan 19,26.27

Pán Ježíš pamatoval i v hodině kruté bolesti na kříži na budoucí potřeby své matky. Jako milující syn, který se o ni nemohl v budoucnu starat, svěřil ji na kříži Janově péči.

Poslední naučení, které Pán Ježíš dal, se týkalo lásky dětí k rodičům. Jan dobře pochopil, co Pán Ježíš myslí a přijal posvátnou zodpovědnost. Okamžitě odvedl Kris-

tovu matku od strašného výjevu na Golgatě. Od té chvíle se o ni staral jako věrný syn a vzal si ji domů.

Co řekl Bůh již ve Starém zákoně o povinnostech dětí k rodičům? 2 Moj 20,12

Mám takový zájem o potřeby svých rodičů, jako měl Pán Ježíš o svoji matku?

5. Kristus odpovídá na otázky Jana Křtitele. Luk 7,19.20

Jak zodpověděl Pán Ježíš úzkostné otázky Janových učedníků? Co měli vyřádit Janu Křtiteli? v.21—23

Pán Ježíš věděl, jaké smutné předtuchy má jeho předchůdce a přítel, který nechápal Kristovo království. Ale cítil s Janem. Neposlal jeho učedníky pryč se slovy, že jejich otázky jsou pošetilé a neopodstatněné, ale vyzval je, aby zůstali u něho a aby sledovali jeho dílo uzdravování a učení.

Učedníci žasli nad Spasitelovým klidem. Mezi tím přicházeli k němu nemocní a postižení. Slepí se prodírali davem, přátelé přinášeli nejrůznější nemocné a snažili se proniknout do Ježíšovy přítomnosti.

Je to naučení pro nás, jak se máme snažit pochopit cítění lidí.

6. Pán Bůh nás zná podrobně. Luk 12,7

Jak vyjádřil Pán Bůh ve Starém zákoně, že zná okolnosti a zkušenosti každého člověka? Žalm 56,9

Pán Bůh ví, za jakých okolností jsme se narodili a jakou jsme měli výchovu a zná i všechny ostatní okolnosti. Až bude soudit svůj lid, bude brát toto vše v úvahu.

Někdy se nám zdá, že všichni na nás zapomněli anebo máme pocit úplné osamělosti. V takové chvíli se nám zdá, že náš úděl je neúnosný. Kdybychom si připomněli, že Bůh o nás ví a bdí nad námi, uznali bychom ho podobně jako Natanael za svého Boha (Jan 1,49), a byli bychom zbaveni zoufalství.

Dal nám toto zaslíbení: Odevzdáme-li mu cele svůj život, nemůžeme se nikdy octnout v situaci, s kterou by Bůh nepočítal. Chce být v každé situaci naším vůdcem, bezpečným rádcem ve všech nesnázích a soucitným přítelem v zármutku, žalu a v osamělosti.

7. úkol — dne 14. února 1976

Bůh nám dává milost

Zákl. verš: Ef 2,8.9

Člověk sám o sobě je pro věčný život beznadějně ztracen. Může toužit po spasení a usilovat o ně, ale nemůže je získat. Člověka čeká následkem jeho hříchu jen smrt — věčná smrt (Řím 3,23).

Ačkoli byl člověk stvořen pro věčný život, ztratil tuto přednost pro hřích. Hříchem byl člověk odsouzen k zahynutí. Ale Bůh nás ve své milosti zachránil. Z Ježíšova učení poznáváme Boží milost k nehodným, ale kajícím hříšníkům.

Milost je vlastnost, kterou Bůh prokázal lidským bytostem, které si toho nezasloužily. My jsme ani o ni neusilovali, ale ona hledala nás. Bůh nám s radostí udílí svoji milost, ne proto, že bychom jí byli hodni, ale poněvadž jsme docela nehodni. Jediným nárokem na tuto milost je naše velká potřeba.

1. Odměna za práci. Mat 20,1.2

Toto podobenství následuje po příhodě s bohatým mláďencem, který přišel k Mistru s otázkou, co má činit, aby získal věčný život. Jelikož uředníci opustili vše a násled-

dovali Ježíše, vyslovil Petr otázku: „Co nám za to bude?“ (Mat 19,27–30). V odpovědi na tuto otázku poukázal Kristus na to, jaká je úloha milosti v životě křesťana.

Co znamená ilustrace o velbloudu a o uchu jehly? Mat 19,24,26

Člověk se může dostat do Božského města pouze nezaslouženou milostí Ježíše Krista.

Jak to souhlasí s Božími slovy ve Starém zákonu? Iz 55,1

2. Všichni dostali po zásluze. Mat 20,3.4.5–7

Nepovažovali byste to za pošetilé, přijmout zaměstnání, aniž byste věděli, kolik za práci dostanete?

Záleží na tom, jakou důvěru máme k novému zaměstnavateli a na tom, jak naléhavě potřebujeme práci. Tato důvěra může být totiž neomezená anebo může být člověk v takové finanční tísní, že přijme jakoukoli nabízenou práci a neptá se na odměnu.

Kterou ilustrací zdůrazňuje prorok Izaiáš, že člověk si nemůže ničím zasloužit Boží spasení? Iz 61,10

3. Stejná odměna pro všechny. Mat 20,8–10

Toto podobenství o dělnících ukazuje, jakou odměnu dá Bůh těm, kteří ho následují.

Na první pohled se zdá, že to není správné, dát stejnou odměnu všem dělníkům bez ohledu na to, jak dlouho pracovali. Ale jakmile si uvědomíme, co peněz představuje, uznáme pokorně, že je to dar Boží milosti pro nás všechny.

Služme Bohu bez vypočítavosti a nesrovnávejme svůj úděl s životem jiných lidí.

Ti, kteří přišli na vinici v jedenáctou hodinu, byli vděční, že našli příležitost k práci. Jejich srdce překypovala vděčností k tomu, který je přijal. A když jim na konci dne dal hospodář celodenní mzdu, byli velmi překvapeni. Věděli, že si tolik peněz nezasloužili. Tak je tomu i s hříš-

níkem, který si je vědom své nehodnosti a vstoupí na Mistrovu vinici v poslední chvíli.

4. Pozvání na svatbu. Mat 22,2.3

V tomto podobenství je řeč o nabídce evangelia, o tom, jak je židovský národ zavrhl a jak se dostalo milosti pohanům.

Král zde představuje Boha, syn Ježíše. Svatba znázorňuje spojení lidstva s božstvem a přijetí v Ježíši Kristu.

Kdo byl pozván na svatbu, když ti, kteří byli pozváni první, odmítli přijít? v.8—10

Muž, který přišel na hostinu bez svatebního roucha, představuje mnohé lidi dnes, kteří tvrdí, že jsou křesťané, činí si nároky na požehnání a přednosti evangelia, ale necítí potřebu charakterové proměny.

5. Posuzování hostů. Mat 22,11—13

Hosty na slavnosti jsou ti, kteří tvrdí, že slouží Bohu, jejichž jména jsou zapsána v knize života.

Zdá se to tvrdé, že ženichův otec vyloučil hosta ze svatby svého syna proto, že nepřišel ve společenském oblečení. Ale není tomu tak. Otec ženicha nabídl všem hostům vhodné oblečení. Tím, že host si toto roucho neoblékl, urazil celou společnost.

Bůh nás všechny zve na svou svatební hostinu v nebesích. Abychom se mohli pohybovat v nebeské společnosti, nabízí nám roucho Kristovy spravedlnosti.

Co se stalo s hostem, který neměl svatební roucho? v.13.14

Jak přijímám posly víry, kteří k nám mluví v bibli a v inspirovaných spisech anebo prostřednictvím Božích služebníků?

6. Spasení je dar. Efez 2,8—10

Kristovou smrtí získáváme odpuštění všech hříchů. To

je ospravedlnění, neboli „náš nárok na nebesa“, kterým se v Ježíši Kristu stáváme spravedlivými. Důležité je, abychom změnili svůj postoj k němu a k jeho vůli, aby to mohl pro nás učinit. Potom budeme zachováni. Získáme potřebnou sílu, abychom mohli úspěšně odolat pokušení tím, že budeme skrze Ducha svatého žít Kristovým životem. To je posvěcení, kdy se stáváme „schopni pro nebesa“.

Za jakým účelem poslal Bůh svého Syna na svět? Mat 1,21

8. úkol — dne 21. února 1976

Bůh vyžaduje poslušnost

Zákl. verš: Mat 7,24

Bůh vyšel hledat člověka v jeho hříchu. Miloval ho dříve, než mohl člověk na jeho lásku reagovat. Za to čeká, že člověk mu bude dobrovolně a s láskou sloužit. Nestačí činit tak pouze v myslí, ale je nutno přizpůsobit celý život Boží zjevené vůli. Když Bůh člověka najde, očekává od něho, že úměrně sloučí myšlení s jednáním.

Pán Ježíš poukazoval často na tuto zásadu. Vysvítá to jasně z podobenství o domě, postaveném na skále a o domě na písku. Ale Pán Ježíš nejenže o poslušnosti učil, on byl i sám Boha Otce poslušen. Tak dokazoval svým učením a svým životem, že Bůh vyžaduje od člověka poslušnost.

Kristus přišel na svět s odvěkou láskou. Směl omezení, jimiž lidé zákon Boží obklopili a dokázal, že tento zákon je zákonem lásky, vyjádřením Boží dobroty. Ukázal, že

poslušnost jeho zásad přináší štěstí a s tím i vyrovnanost, základ lidské společnosti.

1. Ježíšovi přátelé

Jakou podmínku přátelství uvedl Pán Ježíš? Jan 15,14
V běžném lidském přátelství není poslušnost požadavkem. Trvá-li někdo na tom, aby ho jeho přátelé poslouchali, dojde pravděpodobně ke zničení přátelského pouia. Ale vztah věřícího k Pánu Ježíši není běžným přátelstvím, poněvadž Kristus vykoupil člověka. Tento vztah služebníka k Mistrovi se vyznačuje poslušností. Spasiel nevyžaduje od služebníka slepou poslušnost. Řekl v 15. verši, že jim zjevil to, co Otec zjevil jemu, a proto nejsou pouze jeho sluhy, ale i přáteli. Učedníci měli být poslušni Pána Ježíše, poněvadž chápali jeho požadavky. Kdyby učedníci odmítli poslušnost, ačkoli znali původ Ježíše Krista a jeho požadavky, zavrhli by jeho přátelství.

2. Příbuzní Pána Ježíše. Mat. 12,48b.50

Pán Ježíš neměl nedostatek lásky k členům své rodiny, ale poukázal na to, že na prvním místě je věrnost Otci a pak teprve lidské vztahy. Hlavním účelem Kristova života bylo přitahovat lidi k plnění Boží vůle. Jakmile se lidé zařídili podle jeho učení, získali s ním úzký vztah, který převyšoval vztah k jeho nejbližším příbuzným.

Na jaké důležité místo stavěl Ježíš poslušnost Otcovy vůle ve svém životě? Jan 4,34

Bůh je svému lidu Otcem, a jako Otec si činí nároky na naši věrnou službu.

Jakmile ti Kristus dá své smýšlení, bude tvá vůle totožná s jeho vůlí a tvůj charakter se promění tak, že bude podobný Kristovu charakteru. Chceš se řídit Boží vůlí? Chceš být poslušen Písma?

3. Věřící v Ježíše Krista I.

Jací lidé vejdou do království Božího podle slov Pána Ježíše? Mat 7,21—23

Spasitel zde neučí, že plnění Boží vůle vydobylo vykoupeným vstup do jeho království. Praví pouze, že všichni, kteří vejdou do Božího království, museli plnit jeho vůli. Kristus vykoupil lidi k tomu, aby plnili Boží vůli! Pokračuje-li někdo v hříchu a nechce žít podle Boží vůle, zavrhuje vykoupení. Toto učení Ježíše Krista upozorňuje na dva důsledky spasení z víry: 1) poslušnost nebeského Otce, 2) vstup do království. Má-li víra docílit bodu 2, musí především dosáhnout prvního důsledku.

Pouhé vyznání učenictví nemá cenu. Víra, která nevede k poslušnosti, je opovržlivostí.

Pán Ježíš oceňuje odevzdání celého srdce. V očích Božích má hodnotu jedině věrnost.

4. Věřící v Ježíše Krista II. Mat 7,42—27

Když Pán Ježíš poukázal lidem na plnění Otcovy vůle, pověděl jim podobenství o domu, postaveném na skále a o domu na písku.

Co znamená stavět na skále? v.24

Co znamená stavět na písku? v.26

Pán praví: Nestačí, když má slova slyšíš. Musíš je uposlechnout a založit na nich svůj charakter. Tvé „JÁ“ je jako sypký písek. Stavíš-li na lidských teoriích a výmyslech, tvůj dům spadne. Smete jej vítr pokušení, bouře soužení. Ale zásady, které jsem dal já, vydrží. Přijmi je, stavěj na mých slovech.

Zamysleme se nad tím, plníme-li do důsledku vše, co jsme od Ježíše slyšeli.

Potřebujeme více křesťanské odvahy, abychom pozvedli korouhev, na které jsou zaznamenána Boží přikázání a Ježíšova víra. Demarkační čára mezi poslušnými a neposlušnými musí být jasná, přesná. Musíme si pevně umítnit, že budeme plnit Boží vůli ve všech dobách a všude.

5. Ti, kteří Ježíše zavrhnou. Mar 10,21

Bůh uzná za své syny a dcery jedině ty, kteří se stanou Kristovými spolupracovníky a kteří mu odevzdají vše, co mají.

Kristus nemá dnes menší požadavky než kdysi. Vyžaduje jasně poslušnost zákona jakožto podmínku věčného života, jak to vyžadoval od Adama před jeho pádem. Pán neočekává od dnešního člověka nic méně, než co vyžadoval od člověka v ráji: dokonalou poslušnost, bezúhonnou spravedlnost. Požadavek smlouvy milosti je právě tak rozsáhlý, jako byl požadavek v zahradě Eden: soulad s Božím svatým, spravedlivým a dobrým zákonem.

6. Ježíšova zkušenost. Mat 26, 39.42.44

Pán Ježíš poslouchal svého nebeského Otce tak, jak k tomu vedl své následovníky. Byl tak poslušen Otce, že procházel smrtelnou úzkostí a položil dokonce svůj život. Otcova vůle převyšovala pro Ježíše cenu života. Celý život Pána Ježíše byl jediným řetězem poslušnosti Otce. Jeho zkušenosti v Getsemane a na Golgatě byly konečnou zkouškou jeho odevzdanosti do Otcovy vůle. Pán Ježíš se nedal od poslušnosti Otce odvrátit ani nepřítelem spasení ani lidmi.

Připomínejme si to v těžkostech, které nám původce hříchu a lidé působí a vyjdeme z nich jako vítězi.

Bůh podpíral Ježíše v soužení

Zákl. verš: Žid 2,17

Tento úkol se liší od předešlých úkolů, které nás poučovaly o tom, jak se Otec zračil v životě Ježíše Krista. Povětšinou jsme uvažovali o Ježíšově učení a o jeho skutcích, které měl od Otce. Ježíšovy činy a slova poukazovaly lidem na podobnost Otce. Ale tento úkol mluví o tom, jak Kristus představil Otce na základě svého osobního vztahu k němu.

Pán Ježíš za svého pozemského života prožil mnoho těžkostí — v rodině, od přátel a od náboženských vůdců. Neměl těžkosti proto, že by ho Bůh opustil.

1. Přišel ke svým vlastním. Jan 1,11

Co učinili Ježíšovi soukmenovci v Nazaretě, když přišel domů na návštěvu? Luk 4,16.28—30

Nad radostnými dny Kristovy služby v Galilei ležel jeden stín. Lidé z Nazareta ho zavrhli. Říkali: „Zdaž není toto tesařův syn?“

Co učinil Ježíš se vzrušeným zástupcem, který ho chtěl prohlásit za krále, když nasýtil 5000 lidí? Mar 6,46

2. Nepochopen u lidí.

Z čeho obvinili lidé Pána Ježíše? Mat 11,19

Jan Křtitel se odíval velmi prostě a byl nanejvýš skromný v jídle. Jeho strava se skládala z kobytek a z medu (Mar 1,6). Jeho prostá životospráva byla pro Židy odsouzením, proto tvrdili, že je posedlý ďáblem (Mat 11,18). Když přišel Pán Ježíš a posedl s lidmi ve společnosti

u bohatě prostřeného stolu, obviňovali ho titíž lidé, kteří odsuzovali Jana Křtitele pro skromnost. Vytýkali mu, že je žráč. Tím dokázali, jak jsou nerozumní.

Pán Ježíš byl skutečně přítelem publikánů a hříšníků. Šel všude za upřímnými dušemi, bez ohledu na kritiku svých nepřátel. Stýkal se a jedl s publikány a hříšníky, kteří přijímali ochotně spasení.

Jak útočili někteří Židé na jeho čistý charakter? Jan 7,12

Co pravil později učedník Jan ve své knize Zjevení opět o Ježíši? Zjev 3,14

3. Příbuzní ho nechtěli přijmout. Jan 7,5

Přijali členové Ježíšovy rodiny Ježíše jako Mesiáše? Co pravili, když viděli jeho činnost a když o něm slyšeli? Mar 3,21

Josefovi synové vůbec s Ježíšem v jeho díle necítili. Když slyšeli o jeho životě a práci, byli udiveni a znechuceni. Jeho přátelé byli přesvědčeni, že se vyčerpává přílišnou prací a nedovedli vysvětlit jeho stanovisko k farizeům.

Jaké strašné obvinění vyslovili Židé, kteří se snažili zmařit Kristův vliv? Jan 10,20

4. Obviněn z rouhání. Jan 10,33

Kdo si přivlastňuje síly, přednosti a práva, které náleží jedině Bohu, dopouští se rouhání. Židé nechtěli vědět, že Ježíš je Bohem, nechtěli ho uznat jako Boha mezi lidmi. Proto ho obvykle vinili z rouhání, když odpouštěl hříchy anebo prohlašoval, že je zajedno s Otcem.

Z čeho byl Ježíš opět vinen při výslechu před nejvyšším knězem Kaiáfšem? Proč? Mat 26,64.65

5. Vlastní ho zradili. Mat 26,14.15

Jidáš se setkal s vedoucími Židy krátce poté, co ho Ježíš

v klidu pokáral na hostině v Šimonově domě. Tam Kristus pochválil Marii, že vykonala ušlechtilý skutek. Pomazala mu nohy mastí, ačkoliv Jidáš jí ostře vytýkal nehospodárnost. Pokárání Jidáše hryzlo. Řekl si, že se pomstí. Vstal a šel přímo do paláce velekněze, kde byla shromážděna rada a nabídl se, že jim Ježíše zradí.

Jak se zachovali všichni učedníci, když Jidáš zradil svého Mistra? Mat 26,56

Učedníci byli zděšeni, když viděli, že Pán Ježíš se dává zajmout a svázat. Cítili se dotčeni, že si nechal líbít takové ponížení. Nemohli jeho chování pochopit. Byli naplněni nelibostí a obavami. Petr navrhoval, aby se zachránili sami.

Který učedník zapřel později svého Mistra? Mat 26, 69—75

Pamatujme na to, abychom svými skutky a slovy nezradili a nezapřeli svého Pána.

6. Jednota s Otcem Ježíše posilovala. Jan 10,30

Co nechápali učedníci ani tehdy, když bylo Kristovo poslání na zemi téměř ukončeno? Sk 1,6

Jak mohl Pán Ježíš vydržet v této soustavné osamocenosti, kdy ho nechápal nikdo, ani jeho učedníci? Iz 26,3

Pán Ježíš nenašel pochopení ani u svých přátel. Jeho nepřátelé ho napadali i pro jeho pohnutky. Přesto si zachoval klidnou mysl. Tajemství tohoto klidu za stálých bojů a zápasů spočívalo v jeho nerušené jednotě s Bohem.

Snažme se získat tak důvěrné přátelství s Bohem, aby nás mohl podírat, když nás všichni opustí.

Bůh uzdravuje

Zákl. verš: Luk 5,31.32

Ačkoli hřích zavinil nemoci a utrpení, tak nemoc člověka nemusí být následkem osobních hříchů a poklesků. Jedná se spíše o důsledky hříchů lidstva jako celku.

Tak jako Pán Ježíš přišel odstranit hřích, přišel také odstranit následky hříchu. Přišel jako lékař a uzdravoval lidské nemoci. Sloužil postiženým v tomto směru tělesně i duchovně.

Kristus byl činný všestranně. Nečinil žádné rozdíly. Hlásal pravdu, a když si nemocní přišli pro uzdravení, tázal se jich, věřili-li, že by je mohl uzdravit. Byl stejně ochoten pomoci nemocným a trpícím, tak jako byl ochoten zvěstovat evangelium. Tato práce byla pro něj tak samozřejmá jako zvěstování pravdy. Uzdravování nemocných je totiž součástí evangelia.

Tak Pán Ježíš ukázal světu, že Otec není zdrojem nemoci a utrpení. Přeje si, aby všichni lidé byli zdraví.

1. Zdraví je Božím přáním pro nás. 3 Jana 2

Zotavení z nemoci a uzdravení je Božím dílem.

Neboc, utrpení a smrt jsou působením nepřátelské moci. Původce hříchu ničí, ale Bůh obnovuje.

Jaký ideální plán měl Bůh se svým starozákonním lidem? 2 Moj 15,26

Zdravotní zákony jsou zákony Boží.

Pánu se nelíbí, že lidé tak málo znají jeho přírodní a duchovní zákony. Jako Boží spolupracovníci máme pomáhat vracet lidem zdraví těla i duše.

2. Uzdravení syna královského úředníka

Oč požádal jednou Pána Ježíše královský úředník? Jan 4,46.47

Jak se zachoval Pán Ježíš k jeho žádosti? v.48

Tento muž měl trochu víry. Poznal však, že jeho chvějící se víra ohrožuje život jeho syna. O co prosil proto dále? v.49

Co učinil Pán Ježíš na toto volání víry? v.50

Spasitel se nemůže odvrátit od duše, která k němu lne a předkládá mu svou tíseň.

3. Chlapec pod horou proměnění. Mar 9,17.18

Na čem bylo podle Pána Ježíše zdánlivě závislé uzdravení chlapce? v.23

Jakou horlivost projevil zoufalý otec? v.24

Měli-li učedníci vyhrát tento boj s původcem hříchu, museli mít zcela jiného ducha. Jejich víra musela být posilněna vroucí modlitbou a půstem a pokorným srdcem. Když si Pán Ježíš vybral tři učedníky, kteří ho měli doprovázet na horu, vzbudilo to žárlivost ostatních. Museli se oprostít od sobectví, aby mohli být naplněni Božím duchem a mocí. Pro boj proti duchovní moci zla potřebujeme sílu Ducha svatého. Tu získáme jedině vroucími, soustavnými prosbami víry, která vede k úplné závislosti na Bohu a k bezvýhradnému posvěcení v jeho díle.

4. Postižená žena. Luk 13,11—13

Pán Ježíš byl vždy dojat nemocí a utrpením. Velmi rád osvobozoval muže a ženy z pout původce hříchu. Tak oprostil i tuto ženu (v.16). Když žil na této zemi, činil lidem dobro a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod vlivem hříchu. V celých vesnicích se nenašli nikde nemocní, poněvadž kudy Pán Ježíš procházel, uzdravoval všechny.

Co učinila žena, když byla tak předivně uzdravena? v.13

5. Posedlý v Gadara. Mar 5,1—3

Co si uvědomoval chabě tento posedlý? Po čem toužil? Jaká slova mu však splynula se rtů? Mar 5,6—7

Jaký příkaz dal Spasitel démonům? S jakým výsledkem? Mar 5,8—13

Co chtěl učinit uzdravený? Co mu Pán Ježíš poradil? Mar 5,18—20

Lakotní Gadarenští žádali Ježíše, aby odešel z jejich krajiny a nečinil již u nich žádné divy.

6. Muž u rybníka Bethesda. Jan 5,2—9

Kdo uzdravil nemocného muže? v.17

Jaké spojení měl Pán Ježíš se svým Otcem při uzdravení tohoto muže? v.19

Nemocného vlastně uzdravil nebeský Otec. Tak jako Pán Ježíš přál všem lidem kolem sebe zdraví, tak chce i Otec, aby lidé tohoto světa byli zdraví. Cítí s nimi, uzdravuje je a nikdy nepůsobí lidem nemoc.

11. úkol — dne 13. března 1976

Bůh je obětavý

Zákl. verš: Fil 2,6.7

Boží sebezapření znamená víc, než pouze pomoc člověku. Sestra Whiteová napsala: Vítězství, které Kristus získal smrtí na kříži, zlomilo provždy moc původce hříchu nad vesmírem a umlčelo jeho obvinění, že Bůh nedokáže být obětavý. To on obvinil Boha, že touží po slávě a vyža-

duje poslušnost svých stvoření. Prohlašoval, že ač Stvořitel vyžadoval od jiných sebezapření, sám si nic odřící neumí a nepřináší žádné oběti. Nyní se ukázalo, že vládce vesmíru musel přinést v zájmu spasení padlého a hříšného lidstva největší oběť lásky. „Nebo Bůh byl v Kristu, smířuje svět se sebou.“ 2 Kor 5,19. Dále se ukázalo, že Lucifer svojí touhou po slávě a moci otevřel dveře hříchu. Když Kristus chtěl hřích zničit, musel se pokořit a být poslušný až na smrt.

1. Pán Ježíš rovný Bohu. Fil 2,6.7

Do jakých hlubin hanby sestoupil Kristus, aby zachránil člověka z ponížení a bídy a vrátil mu jeho původní stav? v.8

Pán Ježíš byl poslušný, ač musel položit svůj život. Pro Boha to bylo velké ponížení, aby se stal člověkem a aby jako člověk zemřel potupnou smrtí kříže. Byla to smrt zlořečená, jak to prohlašoval Mojžíšův zákon (Gal 3,13). I pohané považovali tuto smrt za nejstrašnější a nejkrutější. Poselství o ukřižovaném Kristu bylo pohoršením pro Židy a bláznovstvím Řekům (1 Kor 1,23).

2. Ježíš přišel jako sluha. Mar 10,45

Pán Ježíš pracoval tiše a nezištně. Netoužil po slávě, po bohatství ani po přízni, nedbal na osobní zájmy a pohodlí. Když po celodenní práci propustil učedníky, aby si odpočinuli, odcházel často na osamělou horu nebo do tichého háje a celou noc se úpěnlivě modlil. Nebděl kvůli sobě, ale kvůli těm, které přišel zachránit. Stál mezi živými a mrtvými.

Jak se liší Kristův názor na velikost od názoru světa? Mar 10,42—44

3. Pán Ježíš sloužil. Jan 13,3—5

Při poslední slavnostní večeři znázornil Pán Ježíš vhod-

ně své učení o pravé velikosti. Předtím mluvil o tom, že nepřišel jako pán, ale jako sluha. Učedníkům to muselo být nepochopitelné. Vždyt byl jejich Mistrem a oni byli jeho služebníky. Oni rozsazovali lid při nasycení pěti a čtyř tisíců a rozdávali jim chléb a ryby. Ale při velikonoční večeři se Pán Ježíš skutečně zachoval jako sluha a umyl jim nohy. Chápali dobře, že tento výkon náleží sluhům.

Jak se zachoval Petr, když se Mistr stal poníženým sluhou? v.6.8

4. Pán Ježíš přišel za člověka umřít. Žid 10,5—7

Pán Ježíš, druhá osoba božství, byl ochoten na sebe vzít dílo vykoupení. V těchto slovech je ohlášeno naplnění úmyslu skrytého od věků. Kristus měl přijít na tuto zemi jako člověk.

Co vedlo Ježíše, aby splnil poslání, které ho mělo posléze stát život? Iz 53,11

5. Ježíšova smrt. Luk 23,46

Jak se posmívali židovští kněží a starší Pánu Ježíši? Mar 15,31

Ježíš nemohl zachránit sebe a současně nás. Kdyby zachránil sebe, musel by vydat na pospas nás. Někdo zemřít musel. Vybral si smrt, abychom my byli spaseni. Kněží nevědomky hlásali pravdu o Ježíšově postavení. Trpící a umírající Ježíš slyšel všechna slova kněží. Mohl sestoupit s kříže. Ale protože se nechtěl zachránit, má hříšník naději na odpuštění a na Boží přízeň.

6. Bůh byl v Kristu. 2 Kor 5,18.19

Kříž nám ukazuje, kolik bolesti působí hřích od počátku Božímu srdci. Bůh je vždy zarmoucen, když se lidé uchylují od pravdy nebo se dopouštějí krutosti a nedosahují jeho ideálu.

Jak vyjádřila nebesa svou hanbu i zármutek nad strašným Ježíšovým umíráním? Mat 27,45

12. úkol — dne 20. března 1976

Bůh dává život

Zákl. verš: Jan 12,50

Ježíš i Otec si přejí, aby člověk měl život věčný. Otec není zatvrzelý soudce, kterého musí Ježíš přesvědčit o tom, aby dal věřícímu věčný život. Naopak, Kristus v tomto verši naznačuje, že Otec ustanovil pro věřící život věčný. Případy, kdy Spasitel vzkřísil mrtvé, ukazují, jaký postoj má nebeský Otec k smrti. Nepřeje si, aby lidé umírali. Chce, aby žili. Slíbil život věčný všem, kteří věří v Ježíše Krista.

Ani vrabec nepadne na zem bez Otcova vědomí. Nenávidí původce hříchu vůči Bohu ho vede k tomu, že nenávidí vše, co je předmětem Spasitelovy péče. Snaží se mařit skutky Boží. Je to jen Boží ochrana, že nám je uchováno ptactvo, které nás obveseluje svým radostným zpěvem. Nezapomíná ani na vrabečky, což teprve na člověka.

1. Ježíš je život. Jan 5,26

Jaká slova použil Ježíš v debatě se Židy, jež svědčí o tom, že měl nejen život jako oni, ale že byl zdrojem života? Jan 8,58

Musíme mít život, který nám Kristus přišel dát (Jan 10,10) a musíme jej mít hojněji. Bůh vdechne tento

život každé duši, která umírá sobě a žije Kristu. Ale vyžaduje úplné odevzdání. Neučiníme-li to, ničí zlo v nás naše štěstí. Jakmile ukřížujeme své já, žije v nás Kristus a moc Ducha podporuje naše úsilí.

2. Ježíš vracel tělesný život. Luk 7,12—15; Jan 11,43—44; Luk 8,49—55

Tři osoby, které Ježíš vzkřísil z mrtvých, musely opět zemřít. Pán si přeje, aby člověk žil nejen časným, ale i věčným životem.

Ježíš je život. Tam, kde byl přítomen, nemohla vejít smrt. Kdyby byl Kristus v přítomnosti nemocného Lazara, nemohl by Lazar umřít, poněvadž původce hříchu by nad ním neměl moci. V přítomnosti dárce života nemohla by si smrt činit nárok na Lazara.

O čem ujistil Ježíš Martu? Jan 11,25

Co prohlásil Pán Ježíš o sobě při jiné příležitosti? Jan 14,6

3. Ježíš nám přišel dát život. Jan 10,10

Jak může hříšný člověk získat ztracený život věčný? Jan 3,15.16

Život se vztahuje na tělesnou, duševní a duchovní podstatu. Pod pojmem tělesného života si představujeme zdravé a svěží tělo. Když Pán Ježíš činil zázraky uzdravování, vracel překypující tělesný život vyčerpaným lidem. Ale člověk musí mít i duchovní život (5 Moj 8,3). Žádný život není dokonalý bez duchovní stránky.

4. V Kristu máme věčný život. Jan 10,27.28

Život — z o e — představuje zde teologický smysl slova, rovnající se věčnému životu. Adam a Eva měli při stvoření ZOE, ale hříchem jej ztratili. Žili sice dál, ale nebyli již nesmrtelní. Ježíš přišel obnovit ten život, který Adam ztratil.

Bible praví, že věřící získá život věčný ve chvíli, kdy přijme svého Pána. Vítěz tento dar nikdy neztratí. Fyzický rozklad po smrti a stav nevědomosti mezi smrtí a vzkříšením člověka o tento dar nepřipraví. Jeho život je „skryt s Kristem v Bohu“ (Kol 3,3) a bude v slavné ráno vzkříšení proměněn v nesmrtelnost.

Jak jediné lze získat tento život věčný? Jan 3,3—7

5. Ježíše přijímáme skrze jeho slovo. Jan 6,33

Při kterých příležitostech dokázal Pan Ježíš, že důvěřoval psanému zjevení více než osobnímu? Luk 16,31

Budeme-li okem víry hledět stále na Ježíše, budeme posilněni. Budeme-li se sytit jeho slovem, poznáme, že obsahují Ducha a život. Slovo ničí tělesnou přirozenost a tvoří nový život v Kristu Ježíši. Duch svatý se stává duší utěšitelem. Proměňující moc jeho milosti obnoví v člověku Boží obraz, takže se stává novým stvořením.

6. Ježíš a Otec jsou jedno. Jan 10,30

Mnohé jazyky, včetně původní řečtiny, v tomto verši praví jasně, že slůvko „jedno“ neznamena jednu osobu, ale jedno co do podstaty, náplně či přirozenosti. Bůh Otec a Bůh Syn jsou v podstatě stejní. Tak jako Otec má život v sobě, má ho i Syn. V Kristu je původní, nevy-půjčený život.

Jak vyjadřoval Pán Ježíš slovy i skutky tuto jednotu s Otcem? Jan 5,19

Původce hříchu se ustavičně snažil, počínaje Ježíšovým dětstvím až po jeho smrt na kříži, otrást touto božskou jednotou. Ježíš byl dokonale věrný svému Oci.

Bůh přeje lidem svobodu

Zákl. verš: Jan 8,36

Lidé si často představují, že Bůh ovládá jejich vůli. Ale takovým ovládním se vyznačuje původce hříchu, nikoli Bůh. Snad se někdy zdá, jakoby Bůh lidi nutil. Ale toto zdání klame. Ježíš představuje Otce i v tomto směru. Při čtení evangelíí vidíme, jak Pán Ježíš lidi žádá, prosí a učí. Zásadně odmítl použít násilí, aby se zbavil svých pronásledovatelů.

Svoboda, kterou Otec svým dětem přeje, je dvojitá. 1) Možnost rozhodování mezi dobrem a zlem; 2) duchovní svoboda jako následek přijetí Pána Ježíše. V tomto úkolu budeme uvažovat o obou druhách svobody.

1. Pán Ježíš dopřál svobodu Jidášovi. Jan 13,27

Ježíš dopřál člověku právo, aby se svobodně rozhodl. Nechal Jidáše, který šel za pokušitelovým našepťaváním a dobrovolně ho zradil do rukou nepřátel. Nenutil ho, aby plnil Boží vůli a zůstal věrný svému Mistru. Při poslední večeři se Jidáš definitivně rozhodl a nedbal na působení Ducha svatého. Co utvrdilo Jidáše v tom, že zavrhl Ježíše jako svého Mistra? Mat 26,6—16

Jak skončila Jidášova zrada? Mat 27,3—5

2. Marnotratný syn představuje hříšného člověka Luk 15, 11—13

Otec představuje v podobenství Boha. Marnotratný syn je hříšník, který odchází od Boha, protože se chce zbavit jeho přítomnosti a dozoru. Syn prostě řekl otci, že chce odejít, a otec se ho nesnažil násilím držet.

Jak se můžeme stát Božími syny? Jan 1,12,13

Záleží na nás, rozhodneme-li se plnit Boží vůli jako jeho synové.

Co se přihodilo po čase marnotratnému synu v cizině?
Luk 15,14—16

3. Ztracený syn našel svobodu u otce. Luk 15,17

Poznal svoji bláhovost, vzchopil se a vrátil se k otci.
Co dokazuje, že se změnil upřímně? v.18,19

Jak přijal otec svého zbloudilého syna? v.20,22—24

Marnotratný syn byl v daleké zemi otrokem, který se živil pasením vepřů. Jakmile se vrátil domů, získal svobodu a synovství.

Jak se chová Pán Ježíš k těm, kteří se k němu vracejí?
Jan 6,39

4. Ježíš přišel člověka vysvobodit. Jan 8,36

V díle vykoupení není nucení a násilí. Člověk je sice ovlivněn Duchem Božím, ale může si sám vybrat, komu chce sloužit. Změna, která nastává, když se duše odevzdá Kristu, přináší největší svobodu.

Kolik lidí přijímá podle Kristových slov jeho nabídku svobody? Mat 22,14

Jediná svoboda, kterou člověk může mít, představuje soulad s Boží vůlí a s jeho podmínkami. Tak člověk získává Boží povahu.

5. Člověk stvořen jako svobodná bytost. 1 Moj 2,16,17

Bůh přikázal Adamovi a Evě, aby nejedli ze stromu poznání dobrého a zlého. Tento příkaz měl smysl pouze proto, aby se mohli rozhodovat podle libosti. Bůh stvořil člověka jako svobodnou morální bytost.

Co chce Bůh přesto dát člověku, i když Adam a Eva a jejich potomci zneužili svobodnou volbu? 5 Moj 30,19

Kéž by si všichni uvědomili, že jsou tvůrci svého štěstí! Každý člověk má možnost rozhodnout se buď pro věčný život nebo pro smrt.

6. Bůh nebo mamon. Mat 6,24

Jak dokážeme, koho jsme služebníci? Řím 6,16

Ježíš Nazaretský k nám mluví důrazně a mocně. Upozorňuje nás, že „jsme služebníky toho, koho posloucháme“ — buď služebníky hříchu, jejichž konec je zahynutí, nebo služebníky Páně jejichž cíl je spravedlnost.

Jeho slova nás vyzývají, abychom se rozhodli pro spravedlnost. Mějme otevřené oči i srdce abychom měli připravenou ruku k službě a pro práci všude, kde je toho třeba.

Bůh je odhodlán bojovat proti hříchu a smrti, pro vítězství lásky a míru. Jsme na Boží straně? Kéž Pán života použije i nás pro nástroj míru, aby svět blízký i daleký směl žít v perspektivě budoucnosti bez válek, a to až do slavného příchodu Pána míru a pokoje.
